

XII.évfolyam 4. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2011.

A tartalomból...

- Szalagavató
- DPR hírek
- Munkahelyi viselet
- Kutya az iskolában, avagy vidám szösszenet
- Újévi koncert
- Csendesnap emlékek
- Sítábor
- Rejtvény

Egy kis nosztalgia a közeli múltból

A végzősök egyik legnagyobb élménye a szalagavató ünnepély és az azt követő bál. A lányok és fiúk augusztus óta szorgalmas készülődésben voltak, hogy a szülők, a rokonok, a tanári kar és a kisebb diákok előtt bemutatott műsoruk megható, káprázatos és mégis egyedi legyen. A készülődésről az egyik végzöst faggattuk ...

Már nyár vége óta készültünk erre a napra. Sőt ha jobban belegondolok, már tizenegyedikben is sokszor szóba került a ruha, meg a tánctanár. Végül Mónika tanárnő vállalta a keringőnket, (amit, amíg Ti osztálykiránduláson voltatok, meg is tanultunk) emellett kérésünkre Zsuppán Alexandra tanította be nekünk hétről-hétre az osztálytáncot. Természetesen nagyon izgultunk, lázasan készültünk a szalagavatóra. A legtöbbünk keringői ruhája már nyár elején le lett foglalva, mert nem olyan könnyű ám egy alakra illő szép báli ruhához hozzájutni.

A táncos készülődés mellett el kellett ké-

szítenünk az osztályvideót is, fotóst és filmest kellett szereznünk. Egyszóval, már régóta folytak az előkészületek, a tizenegyedik osztály segítségével.

Az utolsó próbák, és a főpróba után már készen álltunk a megmérettetésre. Az előző évfolyamok tagjai és a kukucskáló tanárok szerint egy, felejthetetlen estére számíthattunk. Az is volt. Az újdonság az volt, hogy eddig még

sohasem volt arra lehetőség, hogy az iskolaépületben, azaz, az alma materben tartsuk meg a végzősök legfontosabb estéjét. Ezért nagyon izgultunk, hogy milyen lesz a szalagavató egy olyan helyen, ahol még sohasem volt, hogyan lehet ott öltözni, mozog-

ni, s a rokonokat mozgatni. Csendes aggodalmunk hiábavalónak bizonyult, ugyanis az új környezet nagyszerűen bevált, hiszen sokkal otthonosabban éreztük magunkat.

Maga az ünnepélyes szalagtűzés, a kápolnában zajlott, így még meghittebb volt. A virágcsokrok átadása után felvonultunk az igaz-

gató úr és az osztályfőnökünk mellé. Egyenként szólítottak minket, majd ránk tűzték a szalagot. A következő részben mindenki átöltözött, az egyenruhákat ragyogó estélyik váltották fel. A táncainkat a csodaszépen feldíszített tornateremben mutathattuk be. A nyitótánc (szokás szerint) a palotás volt, amiben mindkét osztályból táncoltak. Utána következtek az osztálytáncok, majd a keringők, közben az osztályvideókat is levetítették. Mindkét osztály műsora óriási sikert aratott. A keringő után következett a bál, mikor a diákok felkér-

ték a tanárokat és a szülőket táncolni, illetve együtt is jól ropták :). Ezután még egyszer eltáncoltuk a táncokat, és megnéztük a videókat. Az est zárásaként megint átöltöztünk és elindultunk az after party színhelyére, ahol kellemesen, immár csak magunk, fiatalok ünnepeltünk tovább.

Mindenkinek igaza lett: tényleg egy felejthetetlen estének bizonyult a szalagavató.

-b -t

Szalagavató, ahogy egy testvér látja...

...vagyis utolsó lökés a „szabadság” felé, illetve utolsó lehetőség valami olyat alkotni, ami emlékezetes marad és megőrzi a nevünket a bizonyítványon és az E-naplón kívül. Vajon el tudjuk képzelni, hogy min megy keresztül egy osztály, mire eljön a december 18-a? Nekem idén le-

vannak az érettségienél?

Óhatatlanul (jobb esetben) felmerül a kérdés: Megéri? Gyakorlatilag öt hónapon keresztül készülsz, hogy minden tökéletes legyen, mert annak kell lennie. És az is lesz.

Persze a várva várt estén az osztálytánc hagy maga után néhány kívánnivalót, de szerencsére senki nem esett le a színpadról, ami szinte csoda és az esernyőszúroga-tós táncot is mindenki sikeresen túlélte, beleértve az első sorban ülő közönséget is, akiket elfelejtettek tájékoztatni a „veszélyzóna” kiszélesedéséről.

És én mit láttam nézőként? Először is Mary Poppins egy szikrázó chicagói charleston klubból egészen New Yorkig repített minket, ahol bájosan bokázgató gentlemanekbe ütköztünk, majd az utcára kilépve az igazi gettó „laza” gengsztereinek táncversenyébe csöppen-tünk. Ám az előadásokat követő vers visszazökkentett minket a valóságba, így ismét a tornaterem volt a helyszín és mi izgatottan vártuk a folytatást.

Percekkel később a szórakozott zsidongást valami teljesen más váltotta fel. A meghatódott csöndben édesanyák és nagymamák könnyekkel küszködve csodálták a 12. osztályosok utolsó táncát, a keringőt. Ez a kép, a végzősök átszellemült és csillogó arcával kiegészülve adott biznyságot a tökéletes sikerről, és választ: igen. Megérte...

...Lehet, hogy csak a külsőségekről szólt. Lehet, hogy a versengésről, vagy a bizonyításról. Ha ez tényleg így van, akkor minden elismerésem, zseniális színészek vagytok! De szerintem őszinte hála és szeretet volt a szemetekben, és talán abban a pillanatban, amikor felgördült a függöny, azok a deszkák valóban a világot jelentették számotokra. Még ha közhelyesen is hangzik.

R. Viki

hetőségem adódott arra, hogy ebbe mélyebb bepillantást nyerjek, úgyhogy „kicsik”, figyelem: így nézhet ki az utolsó első féléved refisként, ha végzős vagy:

Augusztustól kezdve várt/nem várt táncpróbák teszik ki a mindennapjaid nagy részét, a maradék idődet pedig a ruha vagy frakk kiválasztásával töltöd. Két hónap elteltével a koreográfia még mindig nem megy úgy, ahogyan szeretnéd, a legnagyobb problémád pedig még mindig a cipőd kiválasztása. Így az esemény közeledtével eluralkodik a káosz, és már a hajad is az égnek áll az igazgatósággal folytatott „harcoktól”, az ülőjegyeket még mindig nem vetted meg a mozgássérült nagyinak, a kozmetikusod meg felhív, hogy a sminkedbe nem rakhat strasszokat, mert az egyik osztálytársad kiverte a balhét, hogy az márpedig csak neki lehet... Kinek van ideje ilyenkor tanulni? Illetve: miért nem értik meg a szülők, hogy jelenleg fontosabb dolgaid is

Újévi koncert

Három éve felreppent egy ötlet. A szülői munkaközösségtől és a DPR-től együttesen eredt, mely szerint igazán jó lenne egy olyan rendezvényt szervezni, ahol az iskola zenében is tehetséges diákjai felléphetnek. Ez a gondolat végül az Újévi koncert megvalósításához vezetett. Az első rendezvény elején, akkor

ri igazgatónőnk, P. Tóth Béláné, a köszöntésében megfogalmazta, hogy reméli, ez a koncert hagyománnyá fogja kinőni magát. Nem igazán tudom megmondani, hogy mikortól lehet egy eseményt hagyománnyá nyilvánítani, de úgy vélem, hogy az iskolánkban megrendezett évköszöntő koncertünk határozottan ezen az úton halad. Immáron harmadik megállójához érkezett az idén e sorozat. Három év alatt, három különböző helyen került megrendezésre: az első, a Szentendrei Művészeti Iskola előadótermében volt, a második eseménynek a Szentendrei Városháza díszterme adott helyet, és végül az idei iskolánk kápolnájában került megszervezésre.

A koncertet január 14-én délután ötórai kezdéssel hirdették meg. Sok tehetséges diák, és lelkes oktató lépett fel, akiknek a legtöbbször, már a szeptember eljövetelével hozzáfogott a készülődésnek. Sok ragyogó produkciót hallhattunk, vers, ének és hangszerjáték formájában. A legfiatalabbaktól egészen a legidősebbekig, mindenki remekelt, és többeket is visszatapsolt a hallgatóság.

A konferanszié szerepét, - a megszokott módon - Gáthy Gergely, a 11. nyelvi osztály diákja vállalta magára.

Az est kezdő akkordjait iskolánk nagyszerű alkalmi tanári kórusa szolgáltatta, a 327. és a 468. dicséret megszólaltatásával.

Ezt követően Székely Zsolt 8.a osztályos tanuló Nagy László Adjon az Isten című költeményét szavalva

készítette elő ifjúsági kórus színpadra lépését. A kórust után Jany Boglárka (5.a) zongorajátéka Schumann dallamait keltette életre. A gyönyörű zongorajátékot Pap Imola (5.a) nagyszerű hegedűszólója követte, aki egy Ugrós táncot adott elő a Vietorisz Kódexből.

Ezután lépett színre iskolánk kisebb diákjaiból öszszeválogatott kiskórus két népdalcsokorral, majd egy négykezes darabbal Facskó Eszter és Szamos Evelin (7.a) örömeztették meg a hallgatóságot.

A koncertek már egy ideje megszokott ragyogó „meglepetése” - Domokos Ildikó és Mózes Mónika tárnokok - duettjükkel andalították el a közönséget.

Bényei Botond (6. a.) Mozart a Don Giovanni operájából, adott elő egy részletet, majd Bokor Anna és családja Haydn-től szólaltatta meg a Divertimentót. Szabó Bence (9.a.) is megcsillogtatta ragyogó énektudását Mozart Varázsfuvolájával. Míg Borda Áron (9. a) trombitán Gedike Tanc-át szólaltatta meg, addig Szabó Eszter (7. a), hegedűn adta elő Rieding G-dúr hegedűversenyének I. tételét. Simon Lilla Dorottya (8.a.) fuvolajátéka Bach h-moll menüettét keltette életre. Nem is gondoltuk, hogy még mennyi szépség maradt hátra, hiszen Csatlós Tibor (8.a) és Farkas Fanni (10.ny) egy négykezes, lendületes zongoradarabbal az élet napos oldalát mutatta be.

Az újra színpadra lépő Facskó Eszter, immár egyedül, játszotta el Chopin a-moll walzerét, ugyanúgy, ahogy Farkas Fanni is immár egyedül szólaltatta meg Chopin h-moll mazurkáját.

Iskolánk vegyes kara a Kunbaya, (Szarka Levente kíséretével), és egy jazzkánon megszólaltatásával szerzett kedves élményeket a hallgatóságának. A kórus távozása után Albert Ágota (11. b) szólaltatta meg Heino Kashi: Night by the See című alkotását, amit Almásy Flóra (11.b) káprázatos fuvolajátékában Popp Orosz cigánydala követett. Ezt követően egy igazi különlegességben lehetett részünk, hiszen Szappanos Ildikó (9.a) saját szerzeményében szólaltatta meg a Vízceppet.

Az este fináléjaként Cséki Kitti énekelte Mark Hall: Who am I című dalát Szarka Levente gitár kíséretével.

Sajnos, nem minden diák tudott fellépni, akik szerettek volna, de reméljük, hogy jövőre bemutatják azt, ami a mostani koncertből kimaradt. Úgy gondolom, hogy ennek ellenére egy szép kerek este kerekedett a történetből, és nagyon szép dallamokat hallhattunk, tehetséges diákok előadásában. A közönség élvezte az előadást, azt hiszem, mindenkinek kellemes élmény volt.

Aki január utolsó csütörtökjén reggel hét óra körül az iskola környékén járt (mert voltak ilyenek =P) sok álmos diák és tanár arcát láthatta. Ugyan-

is azon a napon indult el népes csapatunk Gerlitzen felé Ausztriába, egy hatalmas emeletes buszszal, ami tele volt tömve vidám, síelni és persze snowboardozni vágyó diákokkal.

Szállásunk elfoglalása után első este mindenki hamar lefeküdt, hogy kipihenje az utazás fáradalmait és másnap újult erővel induljon neki a hegynek. Első este már mindenkit beosztottak csapatokba. Idén öt csapat volt, mivel rengeteg jó síelő jár iskolánkba, és őket ketté kellett osztani. Az ebéd volt az a közös időpont, amikor az egész sítábor újra találkozott a csúcson lévő hüttében, és mindenki megoszthatta a másikkal élményeit a délelőtről.

A szállásra általában legkésőbb a legjobban tudók érkeztek, így legtöbbször nekik már nem ma-

radt meleg víz. Ők vagy bevállaltak egy hideg zuhanyt vagy vártak egészen késő estig (általában ez volt a jellemzőbb) a kellemes meleg vízre. Vacsora után mindig összegyűltünk a bárban, ahol volt egy rövid összefoglaló a napról, valamint elmondtak pár fontos dolgot és áhítatot tartottunk. Ezután mindenki máshogy foglalta el magát. A kent-kupé volt azt hiszem a legnépszerűbb játék idén a sítáborban. Kicsik és nagyok egyaránt élvezték a játékot, amit hangos nevetésük bizonyított. Azt kell, hogy mondjam, a 12. b-sek verhetetlenek ebben a játékban.=)

Hallottam olyanokról is, akik beugróztak, de voltak, akik csak beszélgettek. Sajnos az első két nap elég ködös, szeles és hideg időnk volt, de utána szerencsére egyre melegebb lett. Az utolsó két napon volt a legszebb az időjárás. A hegycsúcsról körbenézve alattunk felhő tengerrel, úgy tűnt, mintha a többi hegycsúcs csak sziget lenne. A csodálatos kilátást még tetőzte a napsütés és a vele járó remek hangulat. Azt hiszem, egy nagyon jó kis társaság verődött össze ez alatt az öt nap alatt. Ahogy észrevettem, és a facebookos képek is mutatják, mindenki remekül érezte magát. Köszönjük Köck tanár úrnak a szervezést, és a többi tanárnak, hogy vigyáztak ránk, és, ha kellett segítettek. Mindenkit csak buzdítani tudok, hogy jöjjön jövőre, hiszen rengeteg új embert ismerhet meg, új kalandot élhet át, és közben még síelhet is! =)

SZK

A munkahelyi viselet és öltözködés...

A legtöbb munkahelyen ma már nem mondják meg a munkavállalónak, hogy milyen a kötelező munkahelyi viselet, ám elvárják, hogy minden alkalmazott megfelelő öltözetben jelenjen meg.

A cikk ismételt apropóját az adja, hogy az iskolai házi rend előírásait valahogy sohasem sikerül maradéktalanul betartani. Ezért, újra igyekszünk elmagyarázni az iskolai öltözködés kritériumait. A jobb megértés érdekében idézünk egy hivatalos munkáltatói oldal öltözködési tanácsaiból is.

„Természetesen vannak olyan ágazatok, ahol a sötét öltöny, a hölgyek részéről pedig a kosztüm a köte-

lező viselet, de a többi területen kicsit szabadabban öltözködhetünk. Vannak azonban alapvető szabályok, amelyekről az öltözködés során nem szabad elfelejteni. Az első és legfontosabb dolog, hogy felmérjük a munkahelyünk stílusát, komolyságát. Egy lazább stílusú cégnél sokkal nagyobb az öltözködési lehetőség, mint egy konzervatívabb, nagyobb vállalatnál. Fontos, hogy alkalmazkodjunk a munkatársak stílusához. Ne legyünk hozzájuk képest se túl konzervatívak, se túl lazák, de az adott kereteken belül próbáljuk megőrizni saját stílusunkat is. A munkahelyi öltözködésnél mindig az a cél, hogy felvegyük az adott cég stílusát a saját személyiségünk megtartása mellett. Általánosságban elmondható, hogy a túlságosan rikító ruhák és feltűnő ékszerek nem valók a munkahelyre. Van-

nak bizonyos színek, melyeknek fontos mondanivalójuk van viselőjükről. Hagyományos karrier-színek a piros (agresszív), sötétkék (megbízható), szürke (konzervatív) és fekete (divatos). Ezeket a színeket bátran lehet kombinálni egymással vagy akár a lágyabb színekkel, mint a jégkék, lila, rózsaszín és az elefántcsont.

A túlságosan harsány színek, mint a pink ellenszenvet, rossz vélményt válthatnak ki a kollégák szemében. Az ékszereknél fontos, hogy a választott fülbevaló, karkötő vagy nyaklánc ne legyen túl hivalkodó vagy túl sok. Egy-két finom nőies ékszer sokkal impozánsabb. Örök igazság, hogy a szépség az ápoltságnál kezdődik, nincs ez másképp a munkahelyen sem. Az ápoltság, tiszta haj minden munkakörben elvárta. Hölgyeknek fontos, hogy ha nadrágot viselnek, az ne legyen túl hosszú és mindig legyen frissen vasalt. A szoknya ne legyen se túl bő, se túl szűk, számolni kell arra, hogy az egész napos viseletnél kényelmes legyen. Fontos, hogy a blúz mindig jól gombolódjon, semmi esetre se feszüljön. A blézernak is mindig összegombolhatónak kell lennie.

A manapság elfogadott munkahelyi etikett szerint van néhány ruhadarab, amelyek akár rossz fényt is vethetnek viselőjükre:

- Túl szexi: átlátszó csipke, túlságosan rövid szoknya, spagetti pántos felső, teljesen nyitott papucs
- Túl laza: farmer, rövidnadrág, póló
- Túl hanyag: gyűrött ruha, túl bő póló, tréning ruha.... sorolhatnánk.”

Számotokra a jelen pillanatban a Szentendrei Református Gimnázium a munkahely, ahol szintén vannak öltözködési normák. Minthogy ezeket nem sikerült és nem sikerül betartani, ezért is kaptátok a köpenyt, amelynek színét a felkínált kettőből TI magatok választhatjátok meg. A lényeg: a köpenynek jó állapotúnak kell lennie, ha elszakad, akkor a tulajdonosának meg kell varrnia, javítania, esetleg javíttatnia. Persze felütötte a fejét a köpenydekoráció az idén is, de sajnos ez nem elfogadott, tehát meg kell tőle váltotok, még akkor is, ha ez szomorú.

Hasonlóan tilalmi listán van a kurta szoknya, ami a térdkalácsokat sem rejti el, a vállakat megvillantó felső, a hivalkodó színű ruházat, a körmök festése, a hajak színezése. A lányok többsége tizenévesen elkezd magára rakni a vakolat mennyiségű sminket. Már nem is tud nél-

küle létezni - állítja a többség. Ugyanakkor nem érti, mitől lesz több a pattanások száma, miért néz ki 5-10 évvel idősebbnek, miért „nénizik” le a kisiskolások, ha betévednek a gimnáziumba. Árt a festék és a smink, bármilyen jó minőségű. Nem szellőzik eléggé a bőr, lassanként ráncosodni kezd rendszeres használója, és mire eléri a 30. életévét, már 45 évesnek néz ki. A kisebbek

számára pedig nagyon rossz üzenet. Nem túl épületes látvány a tövig lerágott, vagy levágott köröm színesre festése sem. Egyáltalán nem dekoratív, ahogy a több kilométeres színes karom sem. A kéz megfelelő gondozása is hozzájárul az ápoltsághoz, de ez nem a színezést jelenti.

Kicsi gimnazistáink pedig, példaképként néznek a nagyobbakra, a vastag sminkelésnek így különösen nem jó az üzenete.

A fiatal emberek szűk, lecsúsztatott nadrágja hasonlóképpen rossz üzenet. Nemcsak a viselőjéről ad rosszabb benyomást, mint

azt kellene, de kisebb fiúk előszeretettel utánozzák az ilyen öltözködést. A csuklókon hordott bőr és szögekkel kivert, rockerhatást keltő karkötők viselése sem engedett. Lehet, hogy kifejezi egy zenei irányzattal való szimpátiánkat, de ez nem a munkahelyre való. Lehet, hogy magánemberként találunk szimpatizánsokat, de a közízlést mindenképpen tiszteletben kell és illik tartani. A végtelenbe zselézett hajjal ugyanaz a helyzet. Lehet, hogy fel akarjuk hívni magunkra a figyelmet, de nem biztos, hogy ez a legjobb módszer, akár az ellenkezőjét is elérhetjük vele.

Összegezve: a gimnázium, mint munkahely, valamennyi látogatójától elvárja a munkahelyi viselkedési szabályainak betartását. Ennek jogi háttere az iskolai házirend, amelynek betartása mindenki számára kötelező. Ellenkező esetben jön a csaknem bokáig érő köpeny, a kellemetlen változó minőségű magatartási osztályzat, az osztályfőnöki beszélgetések, a felnőttek felszólításai.

Talán némi belátással, annak megértésével, hogy a felnőttek szeretnék, hogy egészen kis kortól értsétek, mit is jelent az, hogy vannak munkahelyi szabályok, el tudjátok fogadni a házi rendet. Annál is inkább, mert tanáraitok szigorú következetességgel ragaszkodni fognak a felállított házi szabályokhoz. Megszegni értelmetlen, betartani, nem olyan nehéz.

szerk.

DPR hírek

Visszajelzések a szalagavatóról:

Többen panaszolták, hogy rossz volt a parketta minősége, illetve a székek gyors elpakolása is egy kicsit kaotikusra sikerült. Fölmerült kérdésként, hogy vajon szükséges-e mindegyik táncot újra előadni a külsős vendégeknek, mivel a másodikat csak kevesen nézték végig, illetve annyi vendég sem érkezett a második előadásra.

A DPR és a sportminiszter a következő témákban fog közvélemény kutatást tartani az osztályokban:

Van -e igény farsangi bulira az iskolában?

Van-e igény egy osztályok közötti akadályversenyre a tornateremben?

Focibajnokság:

Február második felében a sí tábor után, egy téli foci bajnokságot szeretnénk szervezni a tornate-

remben, külön a fiúknak, és ha van rá elég jelentkező, akkor a lányoknak is.

Sportnap:

Idén a sportnap május 6-án délelőtt lesz a Skanzenben, és azt tervezzük, hogy délután, már nem kötelező jelleggel, kosár, foci és röplabda bajnokságot is tartunk.

Egyebek:

Ezekén kívül még az iskolán belüli szelektív hulladékgyűjtés megszervezéséről és kivitelezéséről beszéltünk, melyről még részletesebben az igazgatósággal kell egyeztetnünk.

Sajnálatos módon nem minden osztály képviselői jelentek meg az ülésen, ezért kérnénk az osztályközösségeket, hogy ügyeljenek arra, hogy megválasztott képviselőik minden ülésen részt vegyenek. A következő ülés 2011. 02. 09-én lesz.

Vidám szösszenet

2011. januárjában egy négy lábú látogatásától is híressé lett iskolánk. A giminek minden bizonnyal, ez tény, jó a híre, hiszen sokan jelentkeznek ide, rengetegen keresik fel, hogy itt tanuljanak. Ezek között az érdeklődők között volt a napokban egy nagy fehér kutya is, aki rettenetes szaga ellenére úgy gondolta, hogy őt is megilleti a tanulás joga. Valahogy besurrant az éppen nyíló bejáraton, s rögtön az aulában termett, majd onnan a tanári szoba felé igyekezett. Itt az első dolga az volt, hogy megismerkedett az igazgató úrral, aki kénytelen volt nádpálcához, illetve egy keze ügyébe eső bothoz folyamodni. Ez az eszköz arra szolgált, hogy a hívatlan tanulni szándékozót kitessekelje

az aulából, mivel nem találta minden szempontból alkalmasnak az iskolában való tanulásra. Az idegen egy darabig ellenkezett, de Földi tanár úr derekasan helyt állt, és sikeresen végződött különös, nem mindennapi akciója. Az iskolai gyereksereg meglepetésében csak szemlélte a hívatlan látogatót, segíteni nem nagyon tudtak a kitessekelésben. Végül a sértődött négy lábú mégiscsak továbbállt. Talán azt is megtanulta, hogy minden nap okosodik az ember, de nem neki való a sulis. Ha jobban belegondolunk, még a kutyaovit sem járhatta ki....:)

FB

Ami a csendesnapon kimaradt...

Amikor elkezdtem az Alfa újságba írni, azt mondtam magamnak, hogy rendben, egy feltétellel: egyszer se kelljen leírnom azt a szót, hogy „facebook”. Most mégis arra vállalkozom, hogy, erről írok, hiszen már egy csendesnapunk témája is ez volt.

Hosszú ideig érlelgettem magamban a gondolatokat és a benyomásokat, míg leírtam a facebookkal kapcsolatos meglátásaimat. Be kellett látnom: az internet manapság egy olyan téma, amit nem lehet kikerülni, mivel mindenki hétköznapijában ott van.

A legutóbbi csendesnapon, ahogy még talán

Ti is emlékeztek, a vendégünk nem egy közeli gyülekezet lelkipásztora volt, hanem egy olyan informatikus úr (Nagy Bence a moly.hu-tól), aki nyilvánvalóan közelebbről és jobban ismeri ezt a témát, mint a legtöbben az iskola tanulói vagy tanárai közül.

Az előadása érdekfeszítő volt, üdítő változosság jellemezte, és az tette igazán emlékeztetővé, hogy a kápolna falain belül kevésbé komolynak tűnő dolgokról folyt a beszélgetés. Sajnos az idő rövidsége miatt ez csak egy kisebb bepillantás volt a témába: egyrésztől kevés idő állt rendelkezésre, így nem engedte a téma hathatóssabb kifejtését, másrésztől –az előadó igencsak nehéz feladatot kapott azzal, hogy a facebookról beszéljen röpké kétszer negyvenöt percben.

1:2.600.000-hez az esélye annak, hogy belénk csap a villám. 1:300 a valószínűsége, hogy autóbalesetet szenvedünk, 1:31 az esélye, hogy betörnek lakásunkba, és 1:5-höz az esély arra, hogy internetes bűnözők áldozatává váljunk. A közösségi oldalak pedig az ilyenekre különösen jó lehetőséget adnak. Sokan a facebook hátrányának mondják, hogy a fiókok könnyen feltörhetőek: Ukrajnában például már hirdetés láttott napvilágot, „100 dollárért vállaljuk egy profil feltörését” (a sikertelen akció esetében – hisz a profiloknak nagyjából az egy százaléka feltörhetetlennek bizonyul – még pénz-visszafizetési garancia is van). Egy ilyen fiókkal pedig ezután már bármit lehet kezdeni: megszerezhetik róla a személyes adatokat, kiírhatják az üzenőfalra, hogy „A kedvenc énekesem Justin Bieber”, vagy a barátainktól üzenetben pénzt kérhetnek valamilyen nemes célra – egy hamis bankkártyaszámra. Felmérések szerint, a levelekben kapott vírusos linkek száma facebook feltörése óta 1200%-al megnőtt.

Ezek után, az áhítat második részében P. Tóth Béla nagytiszteletű úrtól is kaphattunk egy hasznos összefoglalót arról, hogy miért jelenthetnek ezek az oldalak veszélyt ránk. Nagytiszteletű úr a hétköznapi oldaláról fogta meg a témát, hisz mind sejthetjük, hogy nem csak rejtőzködő rablógylkos hackerektől kell félnünk az ilyen oldalakon. (Sajnos az előadás után a felső gimnáziumosoknak már nem volt ideje rá, hogy még egy csoportos foglalkozáson az itt felmerült témákat is átbeszéljék, de legközelebb remélhetőleg erre is sor kerül).

Gyakran a munkahelyek is figyelemmel kísérik az alkalmazottak feltöltött képeit, adatlapja-

it, hisz azok előfordulhat, hogy nem egyeznek meg az önéletrajzban leírtakkal. (Olyan esetről is hallhattunk már, hogy valakit kirúgtak, mert facebookon megjegyezte, hogy a munkahelye unalmas, vagy betegszabadság idején képeket töltött fel magáról).

Az egyik osztályban az is előfordult a téli szünet után, hogy az egyik ismerős felnőtt bocsánatot kért azért, hogyha nem jelöli többet vissza a diákokat, de a szilveszteri bulikról annyi képet látott már, hogy mostantól kevésbé szeretne ilyeneket látni. Végül pedig, az interneten számos szélsőséges példát lehet találni arról, hogy egyesek mennyire a közösségi oldalaknak szentelték életüket, és hogyan vették át azok minden másnak a szerepét. Nem tudni például, mit hittek azok a 10 év körüli lányok, akik bennrekedtek egy csatornában, és ahelyett, hogy mobiljukkal a rendőrséget, mentőket, tűzoltókat, aput, anyut, vagy bárkit hívták volna, inkább módosították profiljukat a facebookon. Szerencsére egyik barátjuk valamikor este ránézett az oldalra, így feltűnt neki, hogy a profilban megváltozott a lányok tartózkodási helye, és bár az eset tragédia nélkül végződött, de így is mindenképp elgondolkodtató. Egy másik szerencsétlen történet, hogy a brit hírszerzés, az MI6 új vezetőjének a felesége családi fotókat töltött fel a férfiről az oldalra, bejelölve rajta őt: így az inkognitójának azonnal vége szakadt, és bár a képeket eltávolították, a férfit is le váltani új, vezetői pozíciójából.

Nagyon hasznosnak érzem, hogy a felnőttek úgy is figyelnek ránk, hogy a közösségi oldalak vitathatatlan előnyei mellett a kártékony hatásaira is felhívják a figyelmünket, és igyekeznek megértetni velünk, hogy a közösségi oldalaknak is van etikájuk, viselkedési kultúrájuk,

T. Á

Guttman-né Mikó Judit

Ebben a hónapban Guttman-né Mikó Judit, vagyis a Refi legújabb matematika szakos tanárnőjére került a sor, hogy végre bemutassuk nektek az Alfában is. Tanárnő vállalta, hogy megosztja veletek a saját történetét, hogy megismerhessétek őt az átlagos tanár-diák kapcsolaton kívül.

Budapesten születtem, de gyökereim édesapám révén Erdélybe nyúlnak vissza. Szüleim orvosok, nővérem gyógytornász, bátyám mérnök-közgazdász.

Sporttagozatos általános iskolába jártam, a sportok iránti elkötelezettségem már itt kezdődött. Később versenyszerűen röplabdáztam és kosárlabdáztam, majd röplabda sportágban középfokú edzői vizsgát tettem.

Gyermekkorom óta tanárnak készültem, tanáraim megerősítették a matematika iránti érdeklődésemet. Véleményem szerint, mint mindenhez, a matematikához is kell érzék, de egy megfelelő szintet szorgalommal, tanulással és gyakorlással mindenki elérhet.

Középiskolai tanulmányaim végeztével Németországban nyelvgyakorlás végett fél évet

töltöttem.

Pedagógiai pályám első lépcsője a Vitéz János Római Katolikus Tanítóképző Főiskola volt, ahol tanítói oklevelet szereztem. A matematika iránti vonzalmam tovább erősödött főiskolai tanulmányaim során, és ezután kerültem az ELTE Természettudományi Karának matematika szakára.

A főiskolán és az egyetem alatt is rendszeresen sportoltam (röplabda, kosárlabda, ötlabda, tenisz, síelés), főiskolai szakdolgozatomat a csörgőlabdából írtam, mely a látássérültek sportja. A tanárság és a sport jól megfér egymás mellett, sőt kiegészítik egymást, erősíti a jó tanár - diák kapcsolatot.

Tanítottam Budapesten, a Kék Általános Iskolában, majd a Szent István Közgazdasági Szakközépiskolában.

Férjem hivatásos katonatiszt, általa lettem szentendrei lakos. Egy négy és fél éves kisfiunk van, Benedek.

Édesapám tanítása: „Olyan matematika tanár legyél, hogy negyven év múlva is jó szívvel emlékezzenek Rád a diákjaid, ahogy mi, mint a régi ciszter gimnázium öregdiákjai, minden olimpiai év május első vasárnapján emlékezünk tanárainkra!”

Sudoku

A sudoku játékot a 21. század Rubik-kockájának is szokták nevezni. A játékot Howard Garns amerikai matematikus 1979ben találta ki, aminek elterjedése főként a japánokhoz köthető. Japán neve: szúdzsi va dokusin ni kagiru, ami annyit tesz a számjegyek csak egyszer szerepelhetnek. Ez a név mindent el is mond a játék lényegéről. A tábla összes oszlopába úgy kell beírni a szá-

	1	9				7	5	
2			8		5			4
3				1				6
7								5
9								2
	5						4	
		6				1		
			1		4			
				7				

mokat 1-9-ig, hogy soronként és oszloponként minden szám csak egyszer szerepelhet. A számoknak nem csak az oszlopokban és sorokban, hanem a 3x3-as négyzetekben is egyszer szabad szerepelniük. A tábla mérete 9x9 négyzet.

A megfejtések beküldése: szrgalfarejtvény@gmail.com vagy Tóth Ádám 10.a.